

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 angående patent och lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken; given Stockholms slott den 25 februari 1929.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 angående patent och lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Georg Bissmark.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent.

Härigenom förordnas, att 11 § i förordningen den 16 maj 1884 angående patent, vilken paragraf senast ändrats genom lagarna den 23 april 1920 (nr 162) och den 11 maj 1928 (nr 99), skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

11 §.

Förutom de avgifter, som omförmälas i 4 och 7 §§, skall för meddelat patent, som icke är tilläggspatent, till patentmyndigheten för varje patentår från och med det andra erläggas en årsavgift, utgörande för vart och ett av det andra och tredje året tio kronor, av det fjärde och femte året trettio kronor, av det sjätte och sjunde året sextio kronor, av det åttonde och nionde året etthundra kronor, av det tionde och elfte året etthundrafemtio kronor, av det tolfte och trettonde året tvåhundra kronor, av det fjortonde och femtonde året tvåhundrafemtio kronor samt av det sextonde och sjuttonde året trehundra kronor.

Avgiften, som — — — en femtedel.

Fullgöres ej — — — patentet förfallet.

Patenthavare vare — — — beskrivningens offentliggörande.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1929 och äga tillämpning även i fråga om icke redan inbetald årsavgift för då bestående eller dessförinnan sökt men först sedermera meddelat patent, dock vad angår patent, som meddelats före lagens ikraftträdande, ej i fråga om avgift för patentår, som börjat dessförinnan; skolandet i övergångsbestämmelserna till lagarna den 23 april 1920 och den 11 maj 1928 med avseende å vissa patent gjorda undantag fortfarande gälla, såvitt enligt detsamma lägre årsavgift skall utgå än enligt denna lag.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, vilken paragraf senast ändrats genom lagen den 25 februari 1921 (nr 50), skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Den, som — — — dessa varuslag.

Med ansökan skola följa:

avbildning av märket på fast papper i tre exemplar om högst tio centimeters höjd och femton centimeters bredd;

två till märkets tryckning tjänliga stampar (klichéer) av samma storlek som avbildningarna;

trettio kronor i ansökningsavgift; samt

femtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken avgift återbetalas, därest ansökningen ej leder till registrering.

Är fråga — — — till registreringsmyndigheten.

Har ansökan — — — av varumärket.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1929 men icke äga tillämpning i fråga om ansökningsavgift för dessförrinnan till registreringsmyndigheten inkommen ansökan.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 8 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, den redan i statsverkspropositionen till den nu samlade riksdagen (tionde huvudtiteln sid. 44) berörda frågan om nedsättning av patent- och varumärkesavgifterna samt yttrar därvid:

Skrivelse från patent- och registreringsverket. »I skrivelse den 16 december 1927 har *patent- och registreringsverket* anfört följande:

’Enligt 3 § i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, sådant nämnda lagrum lyder enligt lag den 25 februari 1921, skall den, som vill låta registrera varumärke, hos registreringsmyndigheten, som är patent- och registreringsverket, göra skriftlig ansökning därom och vid ansökningen foga, bland annat, femtio kronor i ansökningsavgift samt femtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken senare avgift återbetalas, därest ansökningen ej leder till registrering.

Enligt varumärkeslagens ursprungliga lydelse motsvarades nämnda avgifter, tillsammans 100 kronor, av en enda avgift: ’fyrtio kronor, utgörande avgift för registreringen och dess kungörande’. Hela denna avgift återbetalades, om ansökningen ej ledde till registrering.

Över avgiftshöjningen, som på sin tid föranledes av behovet av ökade statsinkomster för bestridande av kostnaderna för registreringsmyndigheten, har stundom försports klagomål från allmänhetens sida, särskilt över ansökningsavgiften, som ju ej återbekommes, i fall registrering ej ernås.

Som patent- och registreringsverket finner klagomålen i viss mån befogade, och då, enligt vad ämbetsverket har sig bekant, en revision av varumärkeslagstiftningen torde vara nära förestående, har ämbetsverket ansett sig böra för Eders Kungl. Maj:t giva till känna, att enligt ämbetsverkets uppfattning ansökningsavgiften, med hänsyn till ändrade förhållanden, lämpligen borde, såvitt angår andra märken än föreningsmärken, för vilka särskilda bestämmelser torde erfordras, nedsättas från femtio till trettio kronor.

En sådan avgiftssänkning kan beräknas medföra en minskning av ämbetsverkets inkomster med ett belopp mellan 30,000 och 40,000 kronor för år.’

Skrivelse från Sveriges industriförbund.

Vidare har *Sveriges industriförbund* i skrivelse den 20 oktober 1928 andragit:

’Vid 1920 års riksdag beslöts, med hänsyn särskilt till penningvärdets fall, en avsevärd förhöjning av patentavgifterna, vilka i stort sett oförändrade va-

rit gällande sedan 1884. Patentavgifternas storlek före och efter 1920 års riksdagsbeslut framgår av nedanstående tabell:

	Före 1920 års riks- dagsbeslut	Efter 1920 års riks- dagsbeslut	
Stämpel	10	10	
Ansökningsavgift	20	50	
Utfärdningsavgift	—	50	110 kr.
	30 kr.		
Avgift för andra patentåret	25	40	
» » tredje »	25	40	
» » fjärde »	25	60	
» » femte »	25	60	
» » sjätte »	50	100	
» » sjunde »	50	100	
» » åttonde »	50	150	
» » nionde »	50	150	
» » tionde »	50	200	
» » elfte »	75	200	
» » tolfte »	75	250	
» » trettonde »	75	250	
» » fjortonde »	75	300	
» » femtonde »	75	300	2,200 kr.
	725 kr.		
Summa avgifter	755 kr.	2,310 kr.	

Under år 1921 vidtogos förhöjningar även i fråga om registreringsavgifterna för aktiebolag och varumärken.

I och med ingången av år 1928 genomfördes en nyreglering av de grunder, enligt vilka avgifterna för aktiebolagsregistrering skola utgå. De inflytande årliga avgifterna å denna verksamhet beräknas hädanefter endast komma att ungefärligen täcka kostnaderna för den avdelning inom patentverket, som omhänderhar aktiebolagsregistreringen. I fråga om övriga här ifrågakommande avgifter ha några nedsättningar däremot ej vidtagits.

Sedan avgiftsförhöjningarna genomfördes, hava avsevärda överskott uppstått å ämbetsverkets verksamhet. Under de sista fem budgetåren hava överskotten utgjort

1923—24	c:a 250,000 kronor	1926—27	c:a 425,000 kronor
1924—25	» 305,000 »	1927—28	» 550,000 »
1925—26	» 315,000 »		

Trots att nedsättningen av avgifterna för aktiebolagsregistreringen under senare hälften av budgetåret 1927—1928 medfört viss minskning i verkets inkomster, har överskottet å hela verksamheten för nämnda år, såsom framgår av ovanstående tablå, likväl uppgått till 550,000 kr., ett betydande belopp särskilt med hänsyn till, att verkets totala inkomst för året utgjort c:a 1,600,000 kronor.

De uppkomna överskotten hava använts för återbetalning av den skuld till statsverket om 1,175,000 kr., som ämbetsverket ådragit sig genom uppförande och inredning av sin nybyggnad, samt, sedan ifrågavarande skuldbelopp slutbetalts, reserverats inom verket för mötandet av eventuella brister i budgeten under möjligen inträffande depressionstider. De inom verket reserverade medlen uppgingo vid slutet av budgetåret 1927—1928 till 824,000 kr., och när härtill lagts överskottet å det löpande budgetårets verksamhet, torde utan fråga, såsom i riksräkenskapsverkets inkomstberäkning för budgetåret 1928—1929 anföres, behållningen å verkets reservationsanslag väl kunna ersätta den

minskning i inkomster, som kan bliva en följd av kommande depressions-tider'.

I Eders Kungl. Maj:ts proposition till 1884 års riksdag med förslag till nu gällande patentförordning har uttalats, att till grund för patentavgifternas uttagande borde läggas den principen, att 'å ena sidan patentmyndigheten skulle beredas fullt tillräckliga inkomster samt å andra sidan gagnlösa patent omin-tetgöras'. De patentavgifter, som för närvarande gälla, kunna icke sägas stå i överensstämmelse med denna princip, då avgifterna icke äro så avpassade, att de svara mot de utgifter, som föranledas av patentärendenas behandling. Ostridigt torde i stället vara, att uppfinnareverksamheten och den på patenterade uppfinningar baserade industrien under de senaste åren varit betungade med en ganska dryg 'patentskatt', som fonderats hos ämbetsverket.

Såvitt man nu kan döma torde under normala år överskott även för framtiden vara att förvänta av ungefär samma storleksordning som för budgetåret 1927—1928. Visserligen kommer den förut omnämnda sänkningen av registreringsavgifterna för aktiebolag att under innevarande och följande budgetår verka inkomstminskande i hela sin omfattning, men ifrågavarande inkomstreducering torde uppvägas dels av den ökning i inkomsterna, som inträffar till följd av vid årets riksdag beslutad utsträckning av patenntiden till sjutton år, varvid en avgift av 400 kronor fastställts för både sextonde och sjuttonde patentåret, samt dels därav, att den år 1920 vidtagna förhöjningen i patentavgifterna, som icke gavs retroaktiv kraft, medför högre inkomster i den mån de efter 1920 införda patentavgifterna få göra sig helt gällande.

De nu utgående patentavgifterna kännas mångenstädes inom industrien mycket betungande. För företag, som nödgas genom uttagande av ett flertal patent skydda sina olika tillverkningar, stiga patentavgifterna till betydande belopp. Och allteftersom nya patent tillkomma, för vilka de förhöjda avgifterna måste erläggas, blir utgiftsbördan för vidmakthållandet av erforderliga patent allt större. Av statsverkspropositionen till 1928 års riksdag framgår också, att dåvarande statsrådet och chefen för handelsdepartementet icke stod främmande för nödvändigheten av en sänkning såväl av patent- som varumärkesavgifterna. Sedan statsrådet motiverat anslaget till patent- och registreringsverket samt erinrat om de av Kungl. Maj:t den 16 december 1927 beslutade nedsättningarna i registreringsavgifterna för aktiebolag, anförde han, att frågan om sänkning av patent- och varumärkesavgifterna framdeles, i den mån verkets ekonomiska ställning det medgäve, torde böra upptagas till prövning.

Av vad förut anförts, torde ostridigt framgå, att en nedsättning av patentavgifterna är synnerligen välmotiverad, och enligt industriförbundets bestämda uppfattning bör en dylik också snarast komma till stånd. Nedsättningen torde böra omfatta såväl engångs- som årsavgifterna samt göras så kraftig, som patent- och registreringsverkets förbättrade ekonomiska förhållanden nu medgiva.

Nu gällande varumärkesavgifter utgå med ett belopp av femtio kronor i ansökningsavgift samt femtio kronor utgörande avgift för registreringen och dess kungörande, vilken senare avgift återbetalas, därest ansökningen ej leder till registrering. Före den år 1921 vidtagna avgiftsförhöjningen uttogs en enda avgift om fyrtio kronor, som återbetalades, om ansökningen ej ledde till registrering.

Även de nu utgående varumärkesavgifterna synas förbundet, med hänsyn till patent- och registreringsverkets nuvarande ekonomiska ställning, onödigt betungande. En nedsättning av dessa avgifter har också, såsom framgår av ovan åberopade uttalande i statsverkspropositionen till 1928 års riksdag, ställts i utsikt. Patent- och registreringsverket har även i underdänig skrivelse den 16 december 1927 ansett sig böra giva tillkänna, 'att enligt ämbetsverkets upp-

fattning ansökningsavgiften, med hänsyn till ändrade förhållanden, lämpligen borde, såvitt angår andra märken än föreningsmärken, för vilka särskilda bestämmelser torde erfordras, nedsättas från femtio till trettio kronor'.

Av ämbetsverkets skrivelse framgår, att ifrågavarande nedsättning ansetts böra komma till stånd först i samband med den revision av hela varumärkeslagstiftningen, som lär vara förestående. Enligt industriförbundets uppfattning torde emellertid, för den händelse förslaget till ny varumärkeslagstiftning icke skulle kunna föreläggas 1929 års riksdag, åtgärder böra vidtagas för att få ifrågavarande avgiftsnedsättning genomförd utan avvaktan på varumärkeslagstiftningens omarbetning i övrigt.

Under återopande av vad här ovan anförts får Sveriges industriförbund i underdånighet anhålla

att förslag måtte föreläggas 1929 års riksdag om ändring av §§ 4 mom. 3 samt 7 och 11 i kungl. förordningen den 16 maj 1884 angående patent och § 3 i lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken innebärande så stor sänkning av patent- och varumärkesavgifterna, som patent- och registreringsverkets förbättrade ekonomiska ställning kan provas skäligen medgiva.'

I infortrat utlåtande av den 30 november 1928 över industriförbundets framställning har *patent- och registreringsverket* anfört:

*Utlåtande av
patent- och
registrerings-
verket.*

'Det remitterade förslaget avser ändring i vissa delar av såväl patentförordningen som varumärkeslagen. Dessa författningar äro för närvarande föremål för revision, vadan den invändningen mot förslaget ligger nära till hands, att ändringarna lämpligen borde anstå, tills författningarna efter verkställd genomgående omarbetning skola nyutfärdas. Särskilt skulle, i fråga om patentförordningen, denna invändning kunna anses värd beaktande med hänsyn till vissa meningar, som framkommit i samband med förslag till ny patentlag och som innebära krav på utsträckt arbete med granskningen av patentansökningarna, vilket åter för myndigheten måste medföra större medelsförbrukning. Ämbetsverket anser emellertid, att författningarna böra kunna utan större olägenheter ändras i nu förevarande avseende oberoende av den allmänna revisionen. Ett visst stöd för denna uppfattning hämtar ämbetsverket i det förhållandet, att på sin tid fristående ändringar av författningarna gjordes i syfte att höja de avgifter, vilkas sänkande nu är i fråga.

En budgetär grundsats, som man vid bedömande av förevarande spörsmål torde hava att utgå ifrån, är, att samtliga patent- och registreringsverkets utgifter skola täckas av dess inkomster. Ämbetsverkets medelsbehov måste därför vara normerande för patent- och varumärkes- m. fl. avgifters storlek.

Ämbetsverkets ekonomi, som under krisåren blev i hög grad rubbad, har numera stadgats och är för närvarande mycket god. Vid utgången av sistförflutna budgetår, 1927—1928, förefanns sålunda å anslaget till ämbetsverkets verksamhet en reservation, överstigande 800,000 kronor, och enbart samma års verksamhet tillförde ämbetsverket ett överskott av omkring 550,000 kronor. Intet tyder på, att överskottet under nu löpande budgetår skulle bli mindre. Vid utgången av sistnämnda år, d. v. s. vid den tidpunkt, då de begärda avgiftsnedsättningarna tidigast må kunna sättas i verket, torde därför en reservation av omkring 1,400,000 kronor kunna beräknas. Ett bibehållande av denna reservation torde vara behöfligt bland annat för mötande av eventuell konjunkturförändring — ej endast sådan med vikande tendens utan även högkonjunktur, ty medan den förra verkar minskande omedelbart på ämbetsverkets inkomster men först efter viss tid på dess behov av arbetskrafter och därmed sammanhängande utgifter, medför den senare omedelbart behov av arbets-

kraftsförstärkning men först längre fram den egentliga inkomstökningen — ävensom ökat lokalbehov, som redan nu kan skönjas. Vid bedömandet av ämbetsverkets förmåga att uthärda avgiftsnedsättningarna torde därför i huvudsak avseende behöva fästas endast vid, å ena sidan, ämbetsverkets löpande inkomster och, å andra sidan, dess löpande medelsbehov, vadan i stort sett skillnaden däremellan skulle kunna disponeras för avgiftsnedsättningar. Härvid torde emellertid vara riktigt att i fråga om medelsbehovet beräkna en rätt avsevärd marginal.

Ovannämnda sist förflutna räkenskapsår, 1927—1928, torde kunna betraktas såsom i stort skäligen normalt efter nuvarande förhållanden. Ämbetsverket har därför låtit verkställa en visserligen summarisk men i erforderlig grad specificerad uppdelning och sammanställning av sina inkomster och utgifter under sagda år. Resultatet härav föreligger i bifogade tabell.¹

Enligt vad tabellen utvisar har av ämbetsverkets överskott ifrågavarande år ungefär 107,000 kronor beräknats hänföra sig till administrativa och varumärkesavdelningen. Den nedsättning av varumärkesavgifterna, som ämbetsverket i underdånig skrivelse den 16 december 1927 ifrågasatt, torde kunna beräknas minska ämbetsverkets inkomster med närmare 40,000 kronor. Efter genomförandet av en dylik nedsättning skulle alltså varumärkes- och administrativa avdelningens överskott belöpa sig till mellan 60,000 och 70,000 kronor, vilket innebär en marginal, som å ena sidan — då kostnaderna för den administrativa delen av avdelningen rättvisligen böra beräknas drabba även de övriga avdelningarna — visserligen må anses tillräcklig men å andra sidan ej är så stor, att den medger ytterligare beskärning. Med avseende härå finner ämbetsverket sig allt fortfarande böra i fråga om sänkningen av varumärkesavgifterna intaga den ståndpunkt, som kommit till synes i ämbetsverkets ovannämnda skrivelse den 16 december 1927, nämligen nedsättning av ansökningsavgiften, såvitt angår andra märken än föreningsmärken, från femtio till trettio kronor.

Beträffande det till bolagsavdelningen hänförliga i tabellen upptagna överskottet, omkring 184,000 kronor, är detta för kommande år i någon mån missvisande till följd därav, att den genom kungl. kungörelsen den 16 december 1927, nr 464, vidtagna och med innevarande kalenderårs ingång i kraft trädde nedsättningen av bolagsregistreringsavgifterna, vilken beräknats minska ämbetsverkets årsinkomst med omkring 100,000 kronor, således verkat å ämbetsverkets ekonomi endast halva budgetåret 1927—1928. Sistnämnda överskott bör därför, vid bedömandet av ämbetsverkets framtida ekonomi, ej uppskattas till mer än omkring 130,000 kronor, vilket belopp innebär en marginal, som ej torde få anses så stor, att den tillåter beskärning till förmån för de avgifter, varom nu är fråga, helst, såsom nyss antytts, kostnaderna för den administrativa avdelningen böra i någon mån drabba även bolagsavdelningen.

För patentavdelningarnas vidkommande upptager tabellen ett överskott av omkring 263,000 kronor, vilket likväl, då, såsom i tabellen anmärkts, avdelningarna kommit att det år tabellen avser belastas med fem kvartalsräkningar, vardera å c:a 20,000 kronor, för tryckning av patentbeskrivningar, rätteligen bör läsas såsom omkring 283,000 kronor. Detta belopp kan emellertid ej godtagas såsom antaglig överskottssiffra för kommande år. Å ena sidan läser man väl ej kunna undgå att få räkna med ökade utgifter för avdelningarnas arbetskrafter, men å andra sidan torde man hava att emotse en än väsentligare ökning av de inkomster, som äro hänförliga till avdelningarna.

¹ Se sid. 13.

Den år 1920 beslutade höjningen av årsavgifterna för patent har, sedan den hunnit börja verka, oavbrutet ökat ämbetsverkets inkomster under denna titel sålunda:

Räken- skaps- period	Influtna årsavgifter för patent Kr.	Räken- skaps- period	Influtna årsavgifter för patent Kr.
1918	363,075	1923—24	419,931
1919	366,195	1924—25	476,139
1920	384,230	1925—26	502,793
1921	380,227	1926—27	577,299
1922	362,744	1927—28	671,728
jan.—juni 1923	211,483		

Denna ökning av inkomsterna av patentårsavgifterna kommer givetvis att överhuvud taget ej kunna fortgå längre tid efter avgiftshöjningens införande än som motsvarar patenttiden, för närvarande 17 år, och kommer med största sannolikhet att snart avtaga och detta allt hastigare, ju mera den från avgiftshöjningen förflutna tiden överstiger patentens medellivslängd, för närvarande ungefär 7 år. Ännu tyckes inkomstökningen emellertid ej visa tendens att avtaga, såsom framgår av följande sammanställning:

Tid	Influtna patent- årsavgifter Kr.	Tid	Influtna patent- årsavgifter Kr.
juli—okt. 1923	120,771	juli—okt. 1926	161,577
» 1924	139,018	» 1927	194,978
» 1925	146,115	» 1928	237,815

Man torde därför för löpande och följande räkenskapsår kunna räkna med en på 1920 års höjning av årsavgifterna för patent beroende inkomstökning av, i jämförelse med inkomsterna året 1927—1928, omkring 100,000 kronor.

Vidare har man för framtiden att räkna med den förhöjning av inkomsterna, som följer av den innevarande år beslutade utsträckningen av patenttiden från 15 till 17 år. Under det första halvåret, den utsträckta tiden gällde, erlades sextonde årsavgiften för c:a 50 patent. På mer än 100 årsavgifter, vardera å 400 kronor, för sextonde och i sinom tid lika många för sjuttonde patentåren torde man ej kunna räkna. Ämbetsverkets framtida inkomstökning av nu ifrågakvarande anledning synes därför böra beräknas till högst 80,000 kronor.

Av det sagda torde framgå, att det beräkneliga, till patentavdelningarna hänförliga överskottet medger en avsevärd beskärning. Emellertid synes försiktigheten bjuda, att denna begränsas och i alla händelser icke tillåtes överskrida ett belopp av 300,000 kronor.

Ifrågakvarande minskning av ämbetsverkets inkomster synes böra disponeras uteslutande för nedsättning av patentavgifterna.

Patentavgifterna äro av fyra slag: ansökningsavgiften, utfärdningsavgiften, stämpelavgiften och årsavgifterna.

Avgiften för stämpel å patentbrev — uppbörden därav förmedlas ju endast av patentverket — tillhör en kategori statliga avgälder, vilken väl bör bedömas ur andra och mera allmänna synpunkter än som nu komma i fråga. Denna avgift anser ämbetsverket därför böra helt lämnas å sido vid behandlingen av förevarande spörsmål.

Utfärdningsavgiften är avsedd att täcka ämbetsverkets av patentärendena föranledda tryckningskostnader. I tabellen upptagas inkomsterna av utfärdningsavgiften till omkring 116,000 kronor och patentavdelningarnas utgifter för tryckning till omkring 112,000 kronor (= utgiftsbeloppet i kolumnen 'Böcker, tryckning m. m.' 152,264 kr. minskat med dels 20,071 kr. för biblioteket och dels c:a 20,000 kr. för en av de fem under det år tabellen avser betalda kvartalsräkningarna för tryckning av patentbeskrivningar). Anledning att ändra utfärdningsavgiftens storlek torde därför ej föreligga, ej ens om hänsyn toges till den på patentavdelningarna belöpande delen av inkomsten av försålda publikationer, vilken väl bör avräknas å tryckningskostnaden för att erhålla i förevarande avseende exakta jämförelsetal.

Det synes således endast vara ansökningsavgiften och årsavgifterna, som böra komma i fråga vid en sänkning av patentavgifterna.

Vid bestämmandet av det närmare sättet för sänkningens genomförande bör hänsyn tagas till såväl statens som den patentsökande allmänhetens intressen. Det statliga intresset torde emellertid härvid inskränka sig till att ansökningsavgiften bibehålles så stor, att den verkar hindrande på sökandet av icke livskraftiga patent, vilka, vad ämbetsverket beträffar, förorsaka kostnader, som ingalunda motsvaras av ansökningsavgiften, utan att sedermera i form av årsavgifter tillföra verket vad som utöver ansökningsavgiften erfordras för täckandet av dessa kostnader.

Vad den patentsökande allmänhetens intresse beträffar, torde detta väl på det hela taget få betraktas såsom identiskt med uppfinnarnas. En patent-sökande uppfinnare, som i regel haft större eller mindre utgifter för sin uppfinnings utarbetande, har självfallet ett mycket stort och berättigat intresse att under tiden för uppfinningens nyttiggörande, då den ännu förorsakar endast kostnader, så litet som möjligt betungas med utgifter för patentet å uppfinningen. Sedan exploateringen genomförts, torde däremot i allmänhet patentavgifternas storlek spela en relativt underordnad roll. Den patentsökande allmänhetens intresse pekar därför bestämt på, att nedsättningen av patentavgifterna tillgodokommer de tidigare av dessa avgifter.

I industriförbundets remitterade framställning framhålles med skärpa, att industrien (givetvis den svenska) skulle kännbart betungas av de nuvarande patentavgifterna (givetvis de svenska), och detta omdöme måste, i den mån industrien själv ej är att betrakta såsom uppfinnare, gälla de senare årsavgifterna för patent. Ämbetsverket kan emellertid icke dela denna uppfattning. När industrien förvärvar en uppfinning, är detta i regeln liktydigt med, att den i öppna marknaden tillhandlar sig ett tillverkningsmonopol, och priset för detta påverkas givetvis av storleken av de utgifter, som äro nödvändiga för monopolets upprätthållande: priset blir högre, ju mindre årsavgifterna äro och tvärtom.

I detta sammanhang vill ämbetsverket även framhålla, att bland den svenska industriens patentkostnader, som givetvis kunna vara mycket avsevärda, årsavgifterna för de svenska patenten ej gärna kunna spela någon avgörande roll. Årsavgifterna för ett under hela patenttiden levande svenskt patent, vilka så gott som undantagslöst erläggas successivt, utgå numera i medeltal med omkring 190 kronor (före patenttidens utsträckning till 17 år omkring 160 kr.), medan för erhållandet av ett s. k. världspatent läres erfordras ett kapitalutlägg av mellan 10,000 och 12,000 kronor (enligt uppgift för arvoden till patentombud och med ansökningarna förknippade avgifter).

Med iakttagande av ovan angivna synpunkter kan nedsättningen av patentavgifterna givetvis anordnas på olika sätt. Den med beaktande av såväl ämbetsverkets som allmänhetens intressen lämpligaste anordningen synes emel-

lertid vara, att ansökningsavgiften nedsättes från 50 till 40 kronor, att en-
var av andra, tredje och fjärde årsavgifterna, nu resp. 40, 40 och 60 kronor,
nedsättes till 10 kronor samt att femte årsavgiften, nu 60 kronor, nedsättes
till 50 kronor. Patentavgiftsskalan skulle härigenom komma att te sig på
följande sätt:

Ansökningsavgiften	40 kronor	Årsavgiften för 9:e året	150 kronor
Utfärdningsavgiften	50 »	» » 10:e »	200 »
Stämpelavgiften	10 »	» » 11:e »	200 »
Årsavgiften för 2:a året	10 »	» » 12:e »	250 »
» » 3:e »	10 »	» » 13:e »	250 »
» » 4:e »	10 »	» » 14:e »	300 »
» » 5:e »	50 »	» » 15:e »	300 »
» » 6:e »	100 »	» » 16:e »	400 »
» » 7:e »	100 »	» » 17:e »	400 »
» » 8:e »	150 »		

Medelbehandlingstiden för en till patent ledande patentansökning ligger mel-
lan 2½ och 3 år. När ett patent beviljas, har därför sökanden i regel att
ungefär samtidigt betala utfärdnings- och stämpelavgifterna samt andra, tredje
och fjärde årsavgifterna, vilket mången gång måste bliva ganska betungande.
Det kunde därför synas önskligt att helt borttaga de första årsavgifterna.
Emellertid förekommer, att en hel del patent omedelbart efter beviljandet
övergivas av sina innehavare och följaktligen på grund av utebliven avgifts-
betalning förfalla. Skulle de första patentåren vara helt avgiftsfria, komme
dessa patent, som ofta krävt en relativt kort behandlingstid, att, till förfång
för den praktiskt-tekniskt verksamma allmänheten, åtnjuta ett längre eller kor-
tare fullständigt onödigt skydd. Det synes därför lämpligt att bibehålla en
mindre avgift för de första åren, vilken, utan att i allmänhet verka betungande,
snart framtvingar friblivandet av ett övergivet patent.

Den nedsättning av patentavgifterna, 10 kronor av ansökningsavgiften och
tillsammans 120 kronor av årsavgifterna, som ämbetsverket sålunda ifråga-
satt, torde, försiktigt beräknat, för verket medföra en inkomstminskning, som
närmar sig men ej överstiger 300,000 kronor.

Härvid har ämbetsverket räknat med omkring 5,000 patentansökningar för
år och i medeltal 2,000 levande patent inom vardera av de ifrågavarande års-
klasserna ($10 \times 5,000 + 120 \times 2,000 = 290,000$). Stöd för beräkningen har
ämbetsverket ansett sig finna i följande ur verkets statistik hämtade år 1927
avseende siffror, som synas kunna antagas såsom tämligen normala.

Antal inkomna patentansökningar..... 4,822 st.
Antal beviljade patent 2,163 »

Av de under året förfallna patenten hava

9 stycken levat	1 år	352 stycken levat	4 år
90 » »	2 »	resten »	5 » eller mera
232 » »	3 »		

Med åberopande av vad ovan anförts tillstyrker patent- och registrerings-
verket, att patentförordningens 4 § 3 mom. och 11 § samt varumärkeslagens
3 § erhålla följande ändrade lydelse att träda i kraft den 1 juli 1929 men
dock ej äga tillämpning beträffande patent, meddelat på grund av ansökning,
som inkommit till patentmyndigheten före den 1 juli 1920, beträffande an-
sökning, som inkommit till ämbetsverket före den 1 juli 1929, eller beträffande
årsavgift, som avser patentår, vilket börjat före samma dag.

Patentförordningen.

4 § 3 mom.

Därjämte åligge sökanden att bifoga en avgift (ansökningsavgift) av fyrtio kronor.

11 §.

Förutom — — — — — utgörande för vart och ett av det andra, tredje och fjärde året tio kronor, för det femte året femtio kronor samt för vart och ett av det sjätte och sjunde året etthundra kronor, av det åttonde och nionde året etthundrafemtio kronor, av det tionde och elfte året tvåhundra kronor, av det tolfte och trettonde året tvåhundrafemtio kronor, av det fjortonde och femtonde året trehundra kronor och av det sextonde och sjuttonde året fyrahundra kronor.

Avgiften, som — — — — — offentliggörande.

Varumärkeslagen.

3 §.

Den, som — — — — — avbildningarna;
i ansökningsavgift 50 kronor, om fråga är om föreningsmärke, eljest 30 kronor; samt

50 kronor, utgörande avgift för registreringen — — — — — varumärket.'

I avgiven reservation har en ledamot, t. f. byråchefen Melcher von Post, yttrat:

'Enligt min mening är det principiellt oriktigt att nedsätta ansökningsavgiften, när den redan nu långt understiger ämbetsverkets kostnader för ansökningarnas granskning och enär en sänkning av nämnda avgift ej synes vara förenlig med den i underdåniga skrivelsen uttalade principen, att ansökningsavgiften bibehålles så stor, att den verkar hindrande på sökandet av icke livskraftiga patent.'

Till förklaring av vad i utlåtandet nämnts angående svårigheten mången gång för en uppfinnare att, då behandlingen av hans patentansökan dragit långt ut på tiden, ungefär samtidigt erlägga ett större belopp i avgifter, när patent meddelas, må erinras, *dels* att enligt 11 § i förordningen angående patent årsavgift för *meddelat* patent skall för varje patentår, för vilket sådan utgår, erläggas före det årets början, vid påföljd att avgiften för samma år eljest höjes med en femtedel, och att, därest inbetalning av den förhöjda avgiften ej sedermera fullgöres inom tre månader efter patentårets början, det erhållna patentet förfaller, *dels* att patenttiden räknas från den dag, då ansökningen inkom, *dels* ock att, enär enligt nämnda paragraf skyldighet att erlägga årsavgift anses ej i något fall inträda förrän patent meddelats, patent- och registreringsverket i cirkulär förklarat, att då mer än ett år förflutit från det en patentansökning inkom till dess patent meddelas, samtliga förfallna årsavgifter må erläggas före ingången av det efter patentets beviljande närmast följande patentår eller — med stadgad förhöjning — inom tre månader därefter.

Vidare skall redan här omnämnas, att, på sätt längre fram kommer att närmare angivas, patent- och registreringsverket numera delvis modifierat sin i utlåtandet intagna ståndpunkt i fråga om patentavgifternas sänkande.

Summarisk sammanställning av patent- och registreringsverkets inkomster och utgifter 1927—1928.

Inkomsterna.

	Patent- ansök- nings- avgifter	Patent- års- avgifter	Varu- märkes- registr. avgifter	Varu- märkes- förnyelse- avgifter	Mönster- o. mo- dellreg. avgifter	Bolags- registr. avgifter	Försäl- da pub- lika- tioner	Expe- ditions- lösen	Patent- utfärds- nings- avgifter	Repro- duk- tions- verk- sam- heten	Stämpel- avgifter	Diverse (ers. för kostn. m. anl. av läns- styrs bef. m. reg.; ers. fr. civila pen- sionsf.; hyra m. m.)	Summa
<i>In toto</i>	264,800	671,728	190,400	44,400	1,730	366,842	15,255	25,099	116,400	7,208	23,280	16,454	1,743,596
Patentavdelningarna . . .	264,800	671,728	—	—	—	—	13,255	5,200	116,400	7,000	23,280	3,000	1,104,663
Bolagsavdelningen	—	—	—	—	—	366,842	1,000	17,399	—	—	—	11,954	397,195
Adm. och varumärkesavd.	—	—	190,400	44,400	1,730	—	1,000	2,500	—	208	—	1,500	241,738
Summa	264,800	671,728	190,400	44,400	1,730	366,842	15,255	25,099	116,400	7,208	23,280	16,454	1,743,596

Utgifterna.

	Avlönin- gar till ordinarie tjänste- män	Vik. ers.; avlön. t. icke ord. tjänste- män m. m.	Renskr. m. m. (Expen- ser)	Böcker; tryckn. m. m.	Repro- duk- tions- verksam- heten	Åter- ställda avgifter	Int. nat. byrån i Bern	Pensio- ner	Dyrtids- tillägg	Stämp- lar	Summa utgifter	Överskott	Summa
<i>In toto</i>	491,601	204,000	85,076	1205,994	4,431	21,548	2,270	31,460	121,067	22,570	1,190,017	553,579	1,743,596
Patentavdelningarna . . .	² 351,601	³ 163,000	⁴ 44,076	¹ 152,264	4,300	2,730	2,000	12,446	⁵ 87,067	22,570	842,054	262,609	1,104,663
Bolagsavdelningen	² 92,000	³ 25,000	⁴ 21,000	42,113	—	4,768	—	7,407	⁵ 21,000	—	213,288	183,907	397,195
Adm. och varumärkesavd.	² 48,000	³ 16,000	⁴ 20,000	11,617	131	14,050	270	11,607	⁵ 13,000	—	134,675	107,063	241,738
Summa	491,601	204,000	85,076	1205,994	4,431	21,548	2,270	31,460	121,067	22,570	1,190,017	553,579	1,743,596

¹ Här ingå *dels* kostnaderna för biblioteket med 20,071 kr., *dels* och utgifterna för betalning av 5 kvartalsräkningar, vardera å cirka 20,000 kronor, för tryckning av patentbeskrivningar.

² Kostnaderna för de ordinarie befattningshavarna hava beräknats falla med drygt 70 % å patentavdelningarna, knappt 20 % å bolagsavdelningen och knappt 10 % å adm. och varumärkesavdelningen.

³ Kostnaderna för de icke ordinarie befattningshavarna hava beräknats falla med cirka 80 % å patentavdelningarna, 12 % å bolagsavdelningen och 8 % å adm. och varumärkesavdelningen.

⁴ Kostnaderna för renskrivning m. m. hava beräknats falla med drygt 50 % å patentavdelningarna, cirka 25 % å bolagsavdelningen och knappt 25 % å adm. och varumärkesavdelningen.

⁵ Utgifterna för dyrtidstillägg hava för de olika avdelningarna beräknats proportionellt mot utgifterna för avlöningar och pension med någon minskning för patentavdelningarna på grund av det större antalet dit hänförliga högre tjänstemän.

Den i utlånandet åberopade tabellen är av följande innehåll:

Kungl. Maj:s proposition nr 136.

Skrivelse från
svenska upp-
finnareföre-
ningen.

Innan patent- och registreringsverket ännu inkommit med sitt utlåtande, hade svenska uppfinnareföreningen genom sin styrelse till Kungl. Maj:t ingivit en den 26 november 1928 dagtecknad skrivelse, vilken — med uteslutande av vissa tabeller och beräkningar, avsedda att ådagalägga otillräckligheten av patent- och registreringsverkets personal för patentansökningars granskning samt dessa ärendens härav föranledda långsamma behandling hos ämbetsverket med påföljd att oavgjorda ärenden hopades i allt större antal — innehåller följande:

'Den förhöjning av patentavgifternas storlek, som beslöts vid 1920 års riksdag, innebar, dels att av engångsavgifterna ansökningsavgiften förhöjdes från 20 till 50 kronor, varjämte tillkom en utfärdningsavgift av 50 kronor, och dels att årsavgifterna förhöjdes sålunda:

Avgifterna för 2:a och 3:e patentåret ökades från 25 till 40 kr. pr år									
»	»	4:e	»	5:e	»	»	»	25	» 60 » » »
»	»	6:e	»	7:e	»	»	»	50	» 100 » » »
»	»	8:e	»	9:e	»	»	»	50	» 150 » » »
»	»	10:e			»	»	»	50	» 200 » » »
»	»	11:e			»	»	»	75	» 200 » » »
»	»	12:e	»	13:e	»	»	»	75	» 250 » » »
»	»	14:e	»	15:e	»	»	»	75	» 300 » » »

Genom denna förhöjning av patentavgifterna jämte vidtagna förhöjningar av registreringsavgifterna för aktiebolag och varumärken hava överskott uppstått av patentverkets verksamhet, vilka överskott, sedan ämbetsverkets skuld till statsverket om 1,175,000 kronor återbetalts, reserveras. Sålunda uppgingo de reserverade medlen vid slutet av budgetåret 1927—1928 till c:a 800,000 kronor, och denna reservfond synes med nu gällande patentavgifter årligen vara i tilltagande. Styrelsen anser därför, att den av uppfinnarna efterlängtade tidpunkten, då det är möjligt att nedsätta patentavgifterna, vilkas nuvarande belopp, särskilt för de första patentåren, äro mycket betungande, nu borde vara förestående.

Styrelsen vill emellertid i detta sammanhang även framhålla det beroende-förhållande, som föreligger mellan de båda för den patentsökande allmänheten så betydelsefulla önskemålen om lägre patentavgifter och en förkortad behandlingstid av patentansökningar i patentverket. Värdet av nyhetsgranskningen är i hög grad beroende på inom vilken tid resultatet av granskningen meddelas sökanden, och det är av största vikt, att detta resultat meddelas, innan någon avsevärd del av prioritetsåret gått till ända. Den för en patentansökningens totala behandling hittills erforderliga tiden är också av mycket stor och i många fall avgörande betydelse för den patentsökande i hans strävan att lyckas exploatera uppfinningen. Ju längre behandlingstiden är, ju större blir anhopningen av de årsavgifter, som sökanden efter patentets beviljande på en gång måste erlägga, och exploateringen fördröjes och försvåras i samma mån sökanden får vänta på patentbrevet.

En av de mest påtalade orsakerna till dröjsmålet med den första behandlingen av en patentansökning är patentverkets stora balans av ineliggande patentansökningar. Nyhetsgranskningen kräver längre tid allt efter som patentlitteraturen och annan teknisk litteratur växer för de länder granskningen omfattar, varjämte tillkommer det förhållandet att antalet årligen till patentverket inlämnade patentansökningar är i avsevärd stegring.

Under hänsynstagande till dels nödvändigheten av att patentverket i första hand måste sättas i stånd att inom rimlig tid fullgöra sin granskningsskyldighet mot patentsökandena genom en däremot svarande ökning av granskningsspersonalen och dels till den för uppfinnarna mycket behöfliga nedsättningen av patentavgifterna, vill svenska uppfinnareföreningen genom sin styrelse icke nu förorda en sådan nedsättning av patentavgifterna, som, med hänsyn allenast till patentverkets redovisade överskott, nu kunde synas möjlig. Då det torde vara de flesta uppfinnares erfarenhet, att det är de första årens patentavgifter som äro de mest betungande, dels därför att flera patentavgifter efter en långvarig behandlingstid kunna förfalla till betalning på en gång, och dels därför att en uppfinning under de första åren ännu ej hunnit utexperimenteras och dess ekonomiska värde ännu ej kunnat påvisas, har från uppfinnarehåll framkommit förslag om att de första patentårens årsavgifter skulle helt utgå.'

Efter att hava åberopat en från civilingenjören Gustaf Lambert till styrelsen inkommen skrivelse, däri bland annat förordats ett fullständigt borttagande av årsavgifterna för det andra t. o. m. det femte patentåret, fortsätter styrelsen:

'Med hänsyn till att i denna skrivelse framkommet förslag skulle utgöra ett avsteg från en hittills i de nordiska staterna följd princip, har styrelsen ej ansett sig böra helt biträda detsamma men funnit tanken att bereda uppfinnarna en avsevärd ekonomisk lättnad under de första patentåren värd fullt beaktande.

Utgående från vad här sålunda anförts vill styrelsen förslagsvis förorda en sådan sänkning av patentavgifterna att stämpelavgiften 10 kronor borttages och att de övriga avgifterna skola utgå med följande belopp.

Ansökningsavgift	50 kr.	Avgift för 9:e patentåret	125 kr.
Utfärdningsavgift	40 »	» » 10:e »	150 »
Avgift för 2:a patentåret	10 »	» » 11:e »	175 »
» » 3:e »	20 »	» » 12:e »	200 »
» » 4:e »	30 »	» » 13:e »	225 »
» » 5:e »	40 »	» » 14:e »	250 »
» » 6:e »	50 »	» » 15:e »	300 »
» » 7:e »	75 »	» » 16:e »	350 »
» » 8:e »	100 »	» » 17:e »	400 »

Med stöd av vad svenska uppfinnareföreningen genom sin styrelse här i underdånighet tillåtit sig erinra och uttala, får styrelsen i underdånighet hemställa

att till 1929 års riksdag kungl. proposition måtte framläggas om patentavgifternas sänkning under hänsynstagande till patentverkets utveckling i syftemål att uppnå en snabb och noggrann granskning av patentansökningar.'

Över vad sålunda i ärendet förekommit hava kommerskollegium och statskontoret avgivit infordrade utlåtanden, därvid förstnämnda myndighet tillika överlämnat av densamma införskaffade yttranden från fullmäktige i järnkontoret ävensom från Sveriges industriförbund, svenska uppfinnareföreningen och svenska patentombudsföreningen.

Yttranden
från myndig-
heter och
sammanslut-
ningar.

Järnkonto-
ret.

*Fullmäktige i järnkonto*ret anse, att ifrågavarande avgifter böra bestämmas så, att någon kapitalbildning icke uppstår, och förklara sig hava uppmärksammat, att patent- och registreringsverkets förslag går i denna riktning.

I övrigt åberopa fullmäktige såsom eget yttrande innehållet i ett av chefen för järnkontorets tekniska byrå, professorn Arvid Johansson, till fullmäktige avgivet yttrande av detta innehåll:

'De avgifter, som nu utgå för ett *patent*, äro av fyra olika slag: ansökningsavgiften, utfärdningsavgiften, stämpelavgiften och årsavgifter.

Ansökningsavgiftens storlek har visserligen aldrig kunnat sättas så högt, att den något så när motsvarar den genomsnittliga, direkta kostnaden för patentansökningars granskning, utan hava utgifterna för detta arbete bestritts jämväl av årsavgifterna. Men å andra sidan måste det anses principiellt riktigtast, att ansökningsavgiften hålles tillräckligt hög, dels för att icke årsavgifterna i stigande grad skola tagas i anspråk för granskning av en hel del värdelösa patentansökningar, dels för att verka hindrande på sökandet av icke livskraftiga patent. Att granskningsarbetet försvärats och blivit förenat med större kostnader nu mot förr, framgår bl. a. av de komplicerade patentansökningar, som numera förekomma. Ofta inrymma dessa ej heller någon egentlig uppfinning utan kombinationer av redan kända tekniska anordningar och detaljer, vilkas nyhetsvärde är av tvivelaktig art. En dylik påtaglig tendens inom patentväsendet är för industriens och näringslivets sunda utveckling i många fall synnerligen hämmande. Man måste därför ställa sig synnerligen tveksam, om en sänkning av ansökningsavgiften för patent bör under sådana förhållanden vidtagas.

Ett ytterligare skäl för ansökningsavgiftens bibehållande är, att granskningen av en patentansökan måste nödvändigt genomföras på kortare tid än vad nu är fallet, ett krav som är gemensamt såväl för den patentsökande som för industrien. För den förr innebär den långa granskningstiden ofta förluster genom att nedlagda kostnader och arbete kunna först efter flera år gäldas eller förräntas, för industrien innebär det i många fall en viss osäkerhetsställning genom en förlängd retroaktivitet av det monopol, ett patent innebär. Den nuvarande genomsnittliga tiden av 2.5—3 år, som förlöper från en ansökans inlämnande tills patent beviljas, måste därför förkortas. Såsom svenska uppfinnareföreningen framhåller i sin skrivelse, synes sagda missförhållande bero på, att granskningsavdelningens personal icke utökats i mot tillväxten av granskningsarbetet svarande grad. En ökning av personalen synes därför vara ofrånkomlig, och kostnaden härför bör icke belasta årsavgifterna utan i första hand tillgodoses genom en tillräckligt hög ansökningsavgift. Ett bibehållande av den nuvarande ansökningsavgiften kr. 50:— synes ej heller komma att hålla tillbaka uppfinnareverksamheten, då antalet inlämnade patentansökningar visar för sista femårsperioden med dess mera normala utveckling en fortgående stegring.

Vad sedan *årsavgifterna* beträffar, så synes det, även om granskningstiden kan avsevärt förkortas, skäligt, att desamma utgå med ett lågt belopp för de år, inom vilka patentet ännu icke beviljats och under vilka utfärdnings- och stämpelavgifterna skola erläggas. Den lägsta avgiften bör dock i och med en kortare granskningstid begränsas till 2:a och 3:e året, varefter en successiv höjning bör ske. Den av patent- och registreringsverket föreslagna lägsta avgiften av kr. 10:— synes lämpligt avpassad. Hur sedan den minskning i årsavgifterna, som bör bliva en följd av ansökningsavgiftens bibehållande vid kr. 50:— i stället för föreslagna kr. 40:—, bör fördelas på 4:e till 17:e året, måste överlämnas åt patent- och registreringsverket att med ledning av statistiken över levande patent i de olika årsklasserna göra förslag om. Härvid

bör den av verket i dess förslag tillämpade principen följas på så sätt, att under 4:e och 5:e åren avgiften stegras rätt snabbt, för att sedan ökning bör inträda endast vartannat år. Vid reglering av årsavgifterna kan det också ifrågasättas, om icke avgifterna för 16:e och 17:e åren böra något reduceras.

Utfärdnings- och stämpelavgifterna synas böra på de grunder, som av patent- och registreringsverket anförts, fastställas vid av verket angivna belopp.

I fråga om de föreslagna ändringarna i *varumärkeslagen* böra dessa lämpligen fastställas till de av patent- och registreringsverket föreslagna beloppen, då de skäl, som härför anförts, synas vara fullt motiverade.

Industriförbundet anför:

Industri-
förbundet.

'Av patentverkets utlåtande framgår, att överskottet å patentavdelningen medger en avsevärd beskärning av nu utgående patentavgifter. Ämbetsverket anser emellertid försiktigheten bjuda, att nedsättningen begränsas till ett belopp av 300,000 kronor. Överskottet har för räkenskapsåret 1927—28 utgjort c:a 283,000 kronor, men beräknas för löpande och sedermera även för de följande räkenskapsåren stiga med dels 100,000 kronor på grund av att den år 1920 beslutade avgiftsförhöjningen under innevarande år (1928) även trätt i tillämpning för den 9:e patentårsklassen samt dels 40,000 kronor i anledning av inflytande inkomstbelopp på det nytilkomna 16:e patentåret. Sammanlagt torde alltså patentavdelningens överskott jämlikt av patentverket angivna grunder för löpande budgetår kunna beräknas till 423,000 kronor, eller betydligt mera än det belopp, varmed patentverket velat sänka patentavgifterna.

I sitt utlåtande har ämbetsverket medgivit, att vid bedömandet av verkets förmåga att uthärda avgiftsnedsättningar avseende i huvudsak endast torde behöva fästas vid, å ena sidan verkets löpande inkomster, och å andra sidan dess löpande medelsbehov, vadan i stort sett skillnaden däremellan skulle kunna disponeras för avgiftsnedsättningar. Även om hänsyn toges till att ämbetsverkets utgifter kunna komma att stegras på grund av motsedd ökning av arbetskraften, torde dock, efter verkets egna utgångsgrunder, nedsättningar med betydligt högre belopp än som föreslagits kunna göras utan risk för att verkets ekonomi äventyras.

I fråga om anordningen av patentavgifternas nedsättning har förbundet intet att erinra mot patentverkets yrkande om att utfärdningsavgiften bibehålles oförändrad samt att ansökningsavgiften nedsättes från 50 till 40 kronor. Ej heller anser sig förbundet böra invända emot att stämpelavgiften jämlikt uppfinnareföreningens förslag borttages.

Däremot kan förbundet icke ansluta sig till ämbetsverkets förslag att förlägga hela nedsättningen av årsavgifterna till 2:a—5:e patentåren. Vål inser förbundet betydelsen av att en kraftig nedsättning göres i fråga om de första årsavgifterna, vilka bl. a. på grund av den långa behandlingstiden ofta komma att erläggas samtidigt, men förbundet kan å andra sidan icke bortse från att de senare patentårens kraftigt växande avgifter inom vissa kategorier av industriföretag utgöra en icke oväsentlig tunga. Vid ett hastigt betraktande kan det visserligen förefalla, som om avgiften för ett patent icke kunde vara av större ekonomisk betydelse för ett patentutnyttjande företag. Hänsyn bör emellertid tagas till det sakförhållandet, att en uppfinning oftast måste skyddas genom ett flertal patent, och att, allt eftersom utvecklingen skrider framåt, förbättringar och kompletteringar behöva patenteras, varigenom en under längre tid bestående industriell tillverkning ofta blir förknippad med betydande utgifter i förevarande hänseende.

Svenska uppfinnareföreningen har i sin skrivelse framlagt ett förslag till årsavgifternas sänkning, som återgives här nedan, varvid till jämförelse uppställs dels patentverkets förslag, dels de efter 1920 och 1928 års riksdags-

beslut utgående årsavgifterna, dels ock de äldre delvis ännu gällande årsavgifterna:

	Svenska upp- finnare- föreningens förslag	Patent- verkets förslag	Avgifter enligt 1920 o. 1928 års riksdagsbeslut	Avgifter före 1920 års riksdagsbeslut
Avgift för 2:a patentåret	10	10	40	(25)
» » 3:e »	20	10	40	(25)
» » 4:e »	30	10	60	(25)
» » 5:e »	40	50	60	(25)
» » 6:e »	50	100	100	(50)
» » 7:e »	75	100	100	(50)
» » 8:e »	100	150	150	(50)
» » 9:e »	125	150	150	50
» » 10:e »	150	200	200	50
» » 11:e »	175	200	200	75
» » 12:e »	200	250	250	75
» » 13:e »	225	250	250	75
» » 14:e »	250	300	300	75
» » 15:e »	300	300	300	75
» » 16:e »	350	400	400	.
» » 17:e »	400	400	400	.

Av tabellen framgår bl. a., att uppfinnareföreningen ansett en justering nedåt vara motiverad för praktiskt taget samtliga årsavgifter, med tyngdpunkten dock förlagd till avgifterna för de första patentåren.

Enligt uppgift i en till uppfinnareföreningens skrivelse fogad bilaga skulle antalet av de till patentverket år 1927 inbetalta årsavgifterna för 2:a till och med 7:e patentåren vara följande:

2:a patentåret.	1,585 st.	5:e patentåret.	1,092 st
3:e »	1,572 »	6:e »	855 »
4:e »	1,338 »	7:e »	681 »

Med ledning av denna tabell över antalet betalda patentavgifter inom de ifrågavarande årsklasserna och om antalet för 8:e och 9:e patentåren försiktigt anslås till resp. 675 och 600, kan det beräknas, att uppfinnareföreningens förslag till sänkning av årsavgifterna för 2:a till och med 9:e patentåren, d. v. s. de år för vilka 1920 års avgiftsförhöjning f. n. tillämpas, skulle medföra en inkomstminskning för patentverket av 250,000 kronor, under det att ämbetsverkets eget förslag skulle medföra en inkomstminskning av blott 173,000 kronor. Ämbetsverket har visserligen självt angivit minskningen till 240,000 kronor, vilken siffra framkommit på basis av antalet för 1927 *beviljade* patent. Denna utgångspunkt torde dock icke vara riktig med hänsyn till att ett stort antal beviljade patent regelmässigt få förfalla.

Beträffande de genom 1920 års riksdagsbeslut fastställda höjda avgifterna har redan förut antytts, att dessa för 10:e—15:e patentåren ännu icke tillämpats. I det av patentverket beräknade överskottet inkluderas alltså icke de ökade inkomster, som komma att inflyta, när avgiftsförhöjningen blir tillämplig även i fråga om dessa årsklasser. En sänkning av dessa avgifter redan nu komme följaktligen endast att verka på så sätt, att den ytterligare ökning av patentverkets överskott, som kan förutses, när dessa avgifter successivt träda i kraft, på förhand begränsas.

Av vad här ovan anförts rörande den ekonomiska innebörden av patentverkets och uppfinnareföreningens förslag till sänkning av årsavgifterna torde framgå, att en vida kraftigare avgiftsnedsättning än som föreslagits kan verkställas. Industriförbundet vill för sin del förorda en sådan sänkning av årsavgifterna, att de komma att utgå med följande belopp:

Avgift för 2:a patentåret	10 kr.	Avgift för 10:e patentåret	100 kr.
» » 3:e »	20 »	» » 11:e »	100 »
» » 4:e »	30 »	» » 12:e »	125 »
» » 5:e »	40 »	» » 13:e »	125 »
» » 6:e »	50 »	» » 14:e »	150 »
» » 7:e »	50 »	» » 15:e »	150 »
» » 8:e »	75 »	» » 16:e »	200 »
» » 9:e »	75 »	» » 17:e »	200 »

Detta förslag, som helt överensstämmer med de av uppfinnareföreningen ifrågasatta avgifterna för 2:a—6:e patentåren, innebär i stort sett en sänkning till hälften av de år 1920 och 1928 fastställda avgifterna. Den inkomstminskning för patentverket, som förbundets förslag skulle medföra, torde kunna anslås till c:a 330,000 kronor, vartill kommer den föreslagna nedsättningen av ansökningsavgiften, vilken av patentverket beräknats till 50,000 kronor. Genomföras dessa avgiftssänkningar, skulle patentverket alltså för nästkommande budgetår fortfarande ha att räkna med ett överskott om c:a 40,000 kronor på denna avdelning, vartill kommer den inkomstökning, som successivt inträder genom att de i jämförelse med tiden före 1920 förhöjda avgifterna träda i tillämpning för de 10:e—15:e samt 17:e årsklasserna.

Av patentverkets utlåtande framgår, att överskottet på ämbetsverkets administrativa- och varumärkesavdelning för budgetåret 1927—28 uppgår till 107,000 kronor. Den nedsättning av ansökningsavgiften från 50 till 30 kronor, som patentverket i underdånig skrivelse den 16 december 1927 ifrågasatt och som förbundet den 20 sistlidne oktober (1928) tillstyrkt, torde kunna beräknas minska ämbetsverkets inkomster med 40,000 kronor. Det överskott, som efter genomförandet av en dylik nedsättning alltså årligen skulle uppstå på varumärkesavdelningen, komme sålunda att belöpa sig till närmare 70,000 kronor. Industriförbundet anser, att denna marginal väl medger en sänkning från 50 till 30 kronor även av avgiften för varumärkesregistreringen och dess kungörande.

Uppfinnareföreningen yttrar genom sin styrelse:

'Med hänsyn till det stora behovet av att de patentsökande uppfinnarna och industriidkarna beredes en mycket välbehövlig lättnad i fråga om patentavgifterna, men utan att frånse nödvändigheten av att patentverket måtte sättas i stånd att kunna utföra en noggrann och mera snabb behandling av patentansökningar än som hittills under flera år varit möjlig, finner styrelsen alltså vad som anförts och föreslagits i styrelsens underdåniga framställning av den 26 november 1928 vara välbetänkt. Av vad som framkommit i den utredning, som upptagits i patentverkets underdåniga skrivelse av den 30 november 1928, synes det styrelsens emellertid ej vara uteslutet, att, utan åsidosättande av de synpunkter, som angivits i styrelsens ovannämnda framställning, och utan frångående av styrelsens förslag i övrigt, en i och för sig önskvärd ytterligare sänkning av de första årens patentavgifter bör kunna genomföras i den riktning, som föreslagits i patentverkets skrivelse. Eventuellt kan därvid den föreslagna sänkningen av varumärkesavgifterna underlåtas, vilken

Uppfinnareföreningen.

sänkning styrelsen icke kan finna vara av betydelse jämförlig med patentavgifternas reducering.

Patentverkets förslag om sänkning av ansökningsavgiften från 50 kr. till 40 kr. anser sig styrelsen ej böra biträda. En ansökningsavgift av 50 kr. bör, utan att vara alltför betungande, verka i någon mån återhållande i fråga om missriktad uppfinnarverksamhet och patents sökande å lösa hugskott. En lägre ansökningsavgift kan medföra en onödigt belastning av patentverkets arbetsbörda och därmed följande anhopning av oavgjorda patentansökningar. Styrelsen vill i detta avseende ansluta sig till den vid patentverkets behandling av ärendet av t. f. byråchefen von Post anförda reservationen.

Enligt patentverkets förslag skola de reducerade årsavgifterna icke tillämpas för patentår, vilket börjat före den 1 juli 1929. Enär en sådan bestämmelse skulle medföra, att en patentsökande, som fått patent efter den 1 juli 1929, sedan han kanske under flera år till följd av patentverkets stora balans fått vänta på patentets beviljande, måste erlägga årsavgifter efter den höga nu gällande avgiftsskalan för de år, som redan under ansökningens behandlingstid förflutit, anser sig styrelsen ej kunna biträda patentverkets förslag i denna punkt, utan vill styrelsen förorda, att de nya reducerade avgifterna skola tillämpas på alla årsavgifter, som förfalla till betalning efter den 1 juli 1929.

Patent-
ombuds-
föreningen.

Patentombudsföreningen anför:

'Svenska patentombudsföreningen får till en början erinra om, att de avgifter för patent och varumärken, som äro gällande sedan den 1 juli 1920, fastställdes vid en tidpunkt, då den allmänna prisnivån i landet hade stegrats till nära tre gånger den före världskriget gällande och då prisnivåns utveckling för de närmaste åren ej kunde med någon grad av vissnet förutses. Den förhöjning i de totala avgifterna för efter nämnda dag anmälda patent, som då genomfördes, medförande en tredubbling av förut utgående avgifter, liksom den något halvår senare genomförda förhöjningen av avgifterna för varumärken (c:a $2\frac{1}{2}$ gång) kunde vid nämnda tidpunkt väl synas rimlig men är numera, särskilt i fråga om patentavgifterna, uppenbart för stor, sedan den allmänna prisnivån reducerats till mindre än $\frac{2}{3}$ av prisnivån vid nämnda avgifters fastställande. Att avgifterna numera äro för höga, bestyrkes tydligt av de mycket stora och för varje år växande överskotten av patentverkets verksamhet, trots att avgiftsförhöjningen hittills blott blivit effektiv intill 8:e årstaxan för patent. Patentombudsföreningens medlemmar erhålla också såväl från sin svenska som sin utländska klientel ständiga anmningar att verka för en rimlig nedsättning i nu utgående avgifter. För de svenska industriföretag, som i större utsträckning bygga sin verksamhet på patentskyddade uppfinningar, verkar den totala avgiftssumma, som för närvarande skall erläggas för ett patent, såsom en ofta ganska kännbar extrabeskattning.

Patentombudsföreningen finner icke den sänkning av patentavgifterna, som föreslagits av patentverket, vara tillräcklig för att motsvara de krav på en effektiv nedsättning av de totala avgifterna för ett patent, som numera måste anses önskvärd och berättigad. Även om nämnda förslag tillgodoser det särskilt för mindre väl situerade uppfinnare önskvärda i en avsevärd reduktion av de första årens avgifter, innebär denna reduktion dock blott en obetydlig minskning av de totala avgifterna (nämligen kr. 130:— på en totalsumma av kr. 3,110:—), och bibehållandet av de nuvarande höga avgifterna för samtliga patentår efter det femte torde med all sannolikhet medföra, att patentverket även framdeles kommer att på sin verksamhet erhålla stora överskott i strid mot den

hittills såsom riktig ansedda principen, att avgifterna skola vara så avvägda, att omkostnaderna för patentverkets verksamhet täckas men onödigt beskattning av uppfinnarna undvikas. Även om man vid avgifternas fastställande måste taga hänsyn till kravet, att avgifterna skola vara sådana, att de medföra, att patent, som visat sig värdelösa, bortfalla inom rimlig tid, synes detta mål kunna nås med avsevärt lägre progression i avgifternas ökning än den nu gällande och i patentverkets förslag bibehållna.

Det synes patentombudsföreningen önskvärt, att årstaxorna för 2:a t. o. m. 15:e patentåret reduceras till ett belopp åtminstone icke avsevärt överstigande 2 gånger det belopp, som utgår för ifrågavarande år enligt de för äldre patent gällande bestämmelserna, varjämte avgifterna för de senare tillkomna 16:e och 17:e patentåren även borde reduceras, förslagsvis till kr. 200:— för vardera. Man skulle då kunna komma till ett totalbelopp av cirka 1,800 kronor för samtliga årsavgifter. Patentombudsföreningen anser det angeläget, att samtidigt härmed de mindre bemedlade uppfinnarnas krav på låga avgifter tillgodoses så långt omständigheterna medgiva. Patentombudsföreningen kan dock icke biträda det resonemang, som föres av patent- och registreringsverket, att en sänkning bör genomföras för de mindre bemedlade uppfinnarnas räkning, men att icke någon hänsyn behöver tagas till den av industriförbundet uttalade önskan om nedsättning av de högre avgifterna. Denna patentverkets åsikt, som tar sig uttryck i att enligt ämbetsverkets förslag årsavgifterna för 2:a t. o. m. 4:e året nedsätts till kronor 10:— med bibehållande i huvudsak av de nu utgående höga taxorna för de följande åren, synes icke motiverad av de faktiska förhållandena och medför en högst oregelbunden progression av årsavgifterna.

De krav på reducerade avgifter, som rests från olika håll, synas patentombudsföreningen kunna tillgodoses genom fastställande av exempelvis följande avgifter:

för 2:a året	kr. 25:—		Transport	kr. 625:—
» 3:e »	» 25:—	för 11:e året	kr. 125:—	
» 4:e »	» 50:—	» 12:e »	» 150:—	
» 5:e »	» 50:—	» 13:e »	» 150:—	
» 6:e »	» 75:—	» 14:e »	» 175:—	
» 7:e »	» 75:—	» 15:e »	» 175:—	
» 8:e »	» 100:—	» 16:e »	» 200:—	
» 9:e »	» 100:—	» 17:e »	» 200:—	
» 10:e »	» 125:—			
Transport kr. 625:—		Summa kr. 1,800:—		

Patentverkets förslag, att de nya reducerade årsavgifterna icke skulle tillämpas för patentår, vilket börjat före den 1 juli 1929, medför som konsekvens, att under en övergångsperiod icke mindre än tre olika tariffer för patentavgifter skulle vara gällande. Detta synes mindre tilltalande och skulle därjämte innebära en alltför stor hårdhet mot de patentsökande, som efter den 1 juli 1929 hade att erlagga upplupna avgifter efter den högsta tariffen för patent, på vilkas beviljande de väntat under ett flertal år. Det synes patentombudsföreningen tillräckligt, att nu gällande årsavgiftsbestämmelser för patent, sökta före den 1 juli 1920, bibehållas oförändrade med undantag av ovan föreslagna reducering för de 16:e och 17:e åren, men att de nya bestämmelser, som införas, erhålla tillämpning på alla årsavgifter, som förfalla till betalning efter den 1 juli 1929.

Patentverkets förslag om sänkning av ansökningsavgiften för patent från 50 till 40 kronor synes patentombudsföreningen vara av mindre betydelse. Vad

angår den föreslagna sänkningen av varumärkesavgifterna, synes det patentombudsföreningen, att de nuvarande kostnaderna för en varumärkesregistrering icke kunna anses vara för höga i betraktande av dels att de i regel drabba redan i gång varande företag, dels att de avse en skyddstid av 10 år. Patentombudsföreningen vill slutligen eftertryckligt framhålla, att någon sådan avgiftssänkning ej bör genomföras, som kunde menligt inverka på möjligheten för patentverket att få tillsätta tillräckliga arbetskrafter för en tillfredsställande behandling av inkommande ärenden inom rimlig tid.'

Kommerskollegium. *Kommerskollegii* utlåtande är med däri åberopade bilagor av huvudsakligen följande innehåll:

I likhet med såväl Sveriges industriförbund och svenska uppfinnareföreningen som järnkontoret och patentombudsföreningen finner kollegium en avsevärd nedsättning av *patentavgifterna* både i och för sig i hög grad önskvärd och med hänsyn till patent- och registreringsverkets ekonomi möjlig. Nedsättningen torde emellertid ej böra drivas så långt, att det jämväl berättigade och viktiga kravet på trygghet av verkets ekonomi och möjlighet till nödig utveckling samt tillgång till erforderliga arbetskrafter i syftemål att förkorta den numera alltför utsträckt behandlingstiden för patentansökningar därigenom äventyras.

Även en minskning av *ansökningsavgiften för registrering av varumärke* måste ur näringslivets synpunkt givetvis anses mycket önskvärd, om också angelägenheten av en sådan åtgärd, enligt kollegii förmenande, näppeligen kan tillmätas samma betydelse som sänkningen av patentavgifterna.

Storleksordningen av det belopp, inom vilket totalsumman av såväl nyligen verkställda som förut och nu föreslagna nedsättningar böra begränsas, måste givetvis i åtskilliga avseenden grundas på mer eller mindre ovissa antaganden beträffande den framtida utvecklingen. Även med iakttagande av den försiktighet vid inkomstberäkningen, som med hänsyn härtill torde böra iakttagas, vill det dock synas kollegium, som om man vid uppskattningen av det för avgiftsreduktioner påräkneliga beloppet kunde gå åtskilligt längre, än vad som skett i patentverkets utlåtande.

En sammanställning av de överskott å patent- och registreringsverkets verksamhet, som uppkommit under budgetåret 1927/28, samt de inkomstökningar, resp. minskningar, som enligt patentverkets beräkning kunna förväntas bli en följd av redan genomförda eller förut föreslagna ändringar med avseende å resp. avgifters belopp, utvisar följande resultat i runda tal:

	Överskott för budgetåret 1927—28	
Administrativa och varumärkesavd.	107,000	
Bolagsavdelningen	134,000	
Patentavdelningen	283,000	
<i>Tillkommer:</i>		
Patentavgifter för 16:e och 17:e åren för 2 × 100 patent à 400 kr.	80,000	
D:o genom 1920 beslutad höjning av patentavg.	100,000	754,000
<i>Åtgår:</i>		
Beräknad ytterligare minskning genom den år 1927 beslutade sänkningen av bolagsregistreringsavgifterna fr. o. m. 1/1 1928	50,000	
D:o genom föreslagen sänkning av ansökningsavgiften för varumärkesregistrering	40,000	90,000
Resterande beräknat överskott kronor 664,000		

Om såsom säkerhetsmarginal för patentverkets egna behov av ökad arbetskraft m. m. samt för konjunkturändringar beräknas c:a 265,000 kronor, motsvarande c:a 15 procent på samtliga inkomster, skulle ändå möjlighet förefinnas för en minskning av patentavgifterna med tillhoppa omkring 400,000 kronor årligen.

Härvid torde böra framhållas, att en sänkning av avgifterna kan förväntas verka dels i viss mån till ökning av antalet sökta och beviljade patent, dels i riktning mot vidmakthållande av beviljade patent i större utsträckning än vad för närvarande är fallet. Särskilt torde detta gälla i fråga om de första patentåren. Den höjning i antalet till patentverket inbetalta årsavgifter, som härav torde bli en följd, skulle i sin mån verka såsom en ytterligare säkerhetsmarginal vid inkomstberäkningen. I någon mån torde enahanda förhållande komma att göra sig gällande i fråga om de föreslagna sänkta varumärkesavgifterna.

Beträffande fördelningen av den minskning i *patentavgifterna*, som kan ifrågakomma, mellan ansökningsavgiften och de olika årsavgifterna hava i de inkomna yttrandena åtskilliga olika meningar gjort sig gällande. För översiktlighetens skull och för underlättande av en jämförelse mellan de olika förslagen inbördes samt i förhållande till dels de för närvarande gällande, dels de före 1920 års riksdagsbeslut om patentavgifternas höjande utgående avgifterna har inom kollegium uppgjorts bifogade tabell (se bil. 1). Till ytterligare jämförelse har på samma tabell angivits de i Norge och Danmark gällande avgifterna. Därjämte har i en särskild tabell (se bil. 2) upptagits motsvarande avgifter i Finland, Tyskland, England och Nordamerikas förenta stater, omräknade i svensk valuta.

Vad då först beträffar ansökningsavgiften, som för närvarande utgår med 50 kronor, föreslås av patentverket en sänkning med 10 kronor. Sveriges industriförbund och svenska patentombudsföreningen ansluta sig härtill — sistnämnda förening dock med viss tvekan — medan uppfinnarföreningen och järnkontoret anse nuvarande avgift böra bibehållas. Kollegium anser ävenledes välgående skäl kunna anföras för bibehållande av den nuvarande avgiften såsom utgörande en viss garanti mot en alltför stark tillströmning av omogna och onödiga patentansökningar och till beredande av ersättning för de kostnader och besvär, som prövningen av ansökningar, vilka måste avslås, bereda patentverket. Därest emellertid, utöver nedan angivna nedsättningar i årsavgifterna, patentverkets budget i enlighet med kollegii ovan uttalade uppfattning anses kunna medgiva även denna inkomstminskning, saknar kollegium anledning motsätta sig den förordade nedsättningen.

Utfärdnings- och stämpelavgifterna torde i överensstämmelse med patentverkets förslag och på av ämbetsverket anförda skäl böra bibehållas vid sina nuvarande belopp.

I fråga om avgifterna för andra till och med sjuttonde åren gäller att mot varandra avväga å ena sidan uppfinnarnas behov av lättnad i utgifter under de år, som i regel förlöpa, innan en uppfinning kan vinna patentskydd och bli föremål för praktisk tillämpning samt sålunda tillföra uppfinnaren inkomst, och å andra sidan industriens jämväl berättigade krav på att icke i högre mån än som erfordras betungas med höga patentavgifter.

Med beaktande av båda dessa synpunkter finner sig kollegium i fråga om avgifterna för 2:a till och med 5:e åren böra ansluta sig till svenska uppfinnarföreningens jämväl av Sveriges industriförbund förordade förslag.

För 6:e till och med 17:e åren innebär industriförbundets avgiftsskala så stora nedsättningar, att de torde verka till ett överskridande av den marginal,

som enligt vad ovan anförts bör reserveras å patentverkets stat för mötande av konjunktururomslag m. m. Uppfinnareföreningens förslag innebär en jämn stegring för varje år med något tilltagande ökning för de sista åren, medan samtliga övriga förslag avse avgiftsökning vartannat år, liksom för närvarande är fallet.

Kollegium anser, att en lämplig avgiftsskala för de nu ifrågavarande åren kan ernås genom en sammanjämkning av svenska uppfinnareföreningens och svenska patentombudsföreningens förslag. Kollegium förordar alltså, att avgifterna för patent måtte fastställas att utgå med de belopp, som angivas i nedanstående tabell, i vilken för jämförelse jämväl upptagas storleken av den sålunda föreslagna sänkningen samt avgifterna enligt 1920 och 1928 års riksdagsbeslut.

Patentavgifter	1920 och 1928 års riksdagsbeslut	Kollegii förslag	Minskning
Ansökningsavgift	50	40*)	10
Utfärdningsavgift	50	50	—
Stämpelavgift	10	10	—
Årsavgift för 2:a året	40	10	30
» » 3:e »	40	20	20
» » 4:e »	60	30	30
» » 5:e »	60	40	20
» » 6:e »	100	75	25
» » 7:e »	100	75	25
» » 8:e »	150	100	50
» » 9:e »	150	100	50
» » 10:e »	200	150	50
» » 11:e »	200	150	50
» » 12:e »	250	200	50
» » 13:e »	250	200	50
» » 14:e »	300	250	50
» » 15:e »	300	250	50
» » 16:e »	400	300	100
» » 17:e »	400	300	100
Summa kronor	3 110	2,350	760

*) Eventuellt 50 kr.

Beträffande verkningarna i inkomstminskning av de sålunda föreslagna nedläggningarna tillåter sig kollegium hänvisa till bilagda sammanställning (se bil. 3), grundad på en från patent- och registreringsverket under hand erhållen uppgift rörande inbetalda årsavgifter under kalender- och budgetåren 1926—1928 (se bil. 4 a), med ledning varav kollegium verkställt en uträkning rörande medeltalet avgifter för kalenderåren 1926—1928. Vid beräkningen av inkomstminskningen har kollegium utgått från sistnämnda medeltal, givetvis med undantag för 16:e och 17:e patentåren, beträffande vilka kollegium, i enlighet med patentverkets beräkning, utgått från ett antal av 100 årsavgifter erlagda för vartdera året.

Enligt denna överslagsberäkning skulle minskningen i inflytande avgifter enligt kollegii förslag bliva

för årsavgifter under 2:a—17:e åren	331,745:—
för ansökningsavgifter	50,000:—
eller sammanlagt kronor	381,745:—

Såsom av den sålunda verkställda utredningen framgår, skulle enligt kollegii förslag en nedsättning av patentavgifterna möjliggöras med tillhoppa 760 kronor för hela giltighetstiden räknat.

Kommerskollegium hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen antaga ändringar i förordningen den 16 maj 1884 angående patent och lagen den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, varigenom patent- och varumärkesavgifterna sänkas i överensstämmelse med vad kollegium ovan föreslagit.

Bilaga 1.

	Före 1920 års riks- dags- beslut	1920 o. 1928 års riks- dags- beslut	Patent- verkets förslag	Sven- ska uppfin- nare- före- ningens förslag	Sven- ska patent- ombuds- före- ningens förslag	Sveri- ges indu- striför- bunds förslag	Järn- konto- rets förslag	Danmark	Norge
Ansökningsavgiften . .	20	50	40	50	40	40	50	D. Kr. 50	N. Kr. 30
Utfärdningsavgiften . .	—	50	50	40	50	50	50	60	50
Stämpelavgiften . . .	10	10	10	—	10	—	10	—	—
Årsavgift för 2:a året .	25	40	10	10	25	10	10	25	15
3:e » .	25	40	10	20	25	20	10	25	20
4:e » .	25	60	10	30	50	30	2	50	25
5:e » .	25	60	50	40	50	40		50	30
6:e » .	50	100	100	50	75	50		50	40
7:e » .	50	100	100	75	75	50		100	50
8:e » .	50	150	150	100	100	75		100	60
9:e » .	50	150	150	125	100	75		100	70
10:e » .	50	200	200	150	125	100		200	80
11:e » .	75	200	200	175	125	100		200	110
12:e » .	75	250	250	200	150	125		200	140
13:e » .	75	250	250	225	150	125		300	170
14:e » .	75	300	300	250	175	150		300	200
15:e » .	75	300	300	300	175	150		300	230
16:e » .	—	400	400	350	200	200		—	280
17:e » .	—	400	400	400	200	200		—	330
Summa	755	3,110	2,980	2,590	1,900	1,590	—	D. Kr. 2,110	N. Kr. 1,930

¹ Denna sänkning anses vara av mindre betydelse.

² Huru minskningen i årsavgifterna för 4:e—17:e åren bör fördelas m. h. t. ansökningsavgiftens bibehållande vid 50 kr. anses böra överlämnas åt patentverket att avgöra. Avgiften anses under 4:e och 5:e åren böra snabbt stegras, varefter ökning bör inträda endast vartannat år. Ifrågasättes om icke avgifterna för 16:e och 17:e åren böra något reduceras.

Bilaga 2.

	Finland		Tyskland		England		U. S. A.	
	Fmk.	Sv. Kr.	Mk.	Sv. Kr.	£	Sv. Kr.	\$	Sv. Kr.
Inlämn. avgift	210	19.95	25	22.25	4	72.80	1 {20	75.—
Utfärdn. avgift	350	33.25	30	26.70	1	18.20	{20	75.—
Årsavg. för 2:a året	100	9.50	30	26.70	—	—		
3:e »	200	19.—	30	26.70	—	—		
4:e »	300	28.50	30	26.70	—	—		
5:e »	400	38.—	50	44.50	5	91.—		
6:e »	500	47.50	75	66.75	6	109.20		
7:e »	600	57.—	100	89.—	7	127.40		
8:e »	700	66.50	150	133.50	8	145.60		
9:e »	800	76.—	200	178.—	9	163.80		
10:e »	900	85.50	300	267.—	10	182.—		
11:e »	1,000	95.—	400	356.—	11	200.20		
12:e »	1,100	104.50	500	445.—	12	218.40		
13:e »	1,200	114.—	600	534.—	13	236.60		
14:e »	1,300	123.50	700	623.—	14	254.80		
15:e »	1,400	133.—	800	712.—	15	273.—		
16:e »	—	—	900	801.—	16	291.20		
17:e »	—	—	1,000	890.—	—	—		
18:e »	—	—	1,200	1,068.—	—	—		
Summa	11,060	1,050.70	7,120	6,336.80	131	2,384.20	40	150.—

¹ Inlämnings- och utfärdningsavgifterna ökas vardera med \$ 1.— för varje patentanspråk, som överstiger 20.

Bilaga 3.

Beräkning rörande inkomstminskning genom av kommerskollegium föreslag-
na minskningar av patentavgifterna.

	Antal avgifter	Minskning Kr.
Ansökningsavgiften	5,000	× 10 = 50,000
Utfärdningsavgiften	—	—
Stämpelavgiften	—	—
Årsavgift för 2:a året	1,599	× 30 = 47,970
» » 3:e »	1,567	× 20 = 31,340
» » 4:e »	1,407	× 30 = 42,210
» » 5:e »	1,135	× 20 = 22,700
» » 6:e »	901	× 25 = 22,525
» » 7:e »	794	× 25 = 19,850
» » 8:e »	694	× 50 = 34,700
» » 9:e »	546	× 50 = 27,300
» » 10:e »	365	× 50 = 18,250
» » 11:e »	241	× 50 = 12,050
» » 12:e »	192	× 50 = 9,600
» » 13:e »	167	× 50 = 8,350
» » 14:e »	156	× 50 = 7,800
» » 15:e »	142	× 50 = 7,100
» » 16:e »	100	× 100 = 10,000
» » 17:e »	100	× 100 = 10,000
Summa kronor	760	381,745

Bilaga 4 a.

Patentverkets tabell.

Antal erlagda patentårsavgifter:¹

för	Kalender- året 1926	Budget- året 1926—27	Kalender- året 1927	Budget- året 1927—28	Kalender- året 1928	Medeltalet 1926— 1928
2:a patentåret	1,461	1,597	1,643	1,642	1,692	1,607
3:e »	1,384	1,551	1,636	1,634	1,681	1,577
4:e »	1,242	1,345	1,402	1,489	1,576	1,411
5:e »	1,036	1,073	1,153	1,175	1,217	1,131
6:e »	884	876	912	901	906	896
7:e »	923	713	745	739	715	767
8:e »	697	893	787	569	599	709
9:e »	362	473	612	802	665	583
10:e »	271	257	311	426	513	356
11:e »	236	236	220	223	268	237
12:e »	182	173	199	200	196	190
13:e »	170	157	151	151	179	162
14:e »	196	192	137	131	134	158
15:e »	145	148	168	152	114	145
16:e »	—	—	—	12	69	—
Summa	9,189	9,684	10,076	10,246	10,524	9,929

¹ Tabellen erhållen under hand från patent- och registreringsverket.

Bilaga 4 b.

Patentverkets tabell.

Antalen under år 1929 inflytande patentårsavgifter *synas kunna beräknas till i runda tal:*¹

för 2:a patentåret	1,750	för 10:e patentåret	600
» 3:e »	1,750	» 11:e »	350
» 4:e »	1,650	» 12:e »	250
» 5:e »	1,300	» 13:e »	200
» 6:e »	950	» 14:e »	150
» 7:e »	900	» 15:e »	150
» 8:e »	700	» 16:e »	100
» 9:e »	700	» 17:e »	75

¹ Tabellen erhållen under hand från patent- och registreringsverket.

I detta sammanhang bör bemärkas, att *patent- och registreringsverket* — med överlämnande till chefen för handelsdepartementet av de vid kommerskollegii utlåtande i särskilda exemplar fogade, såsom bil. 4 a och b betecknade tabeller — framhållit, *dels* att den statistik, som däri innehölls, icke hunnit att utarbetas inom den tid, som medgivits ämbetsverket för avgivande av dess utlåtande, *och dels* att, enligt vad nämnda statistik gäve vid handen, det i ämbetsverkets utlåtande framställda förslaget till sänkning av patent-

Patent-
och regist-
rerings-
verket.

avgifterna skulle medföra rätt avsevärt mindre sänkning av ämbetsverkets inkomster av samma avgifter än ämbetsverket vid utlåtandets avgivande vågat räkna med, varför ett rätt betydande belopp av dessa inkomster syntes ämbetsverket kunna disponeras för sänkning av patentavgifter, som ej berördes av ämbetsverkets förslag.

Statskontoret.

Statskontoret anför:

'Patent- och registreringsverket har i anledning av föreliggande framställningar från Sveriges industriförbund och svenska uppfinnareföreningens styrelse förordat en nedsättning i avgiften vid sökande av patent från 50 till 40 kronor ävensom sänkning av årsavgifterna under 2—5 året från 200 kronor till 80 kronor. Därjämte har ämbetsverket föreslagit en sänkning av ansökningsavgiften för varumärken, med undantag av föreningsmärken, från 50 kronor till 30 kronor. Genom dessa åtgärder skulle en minskning inträda i verkets inkomster av patentansökningar och beviljade patent med i runt tal 290,000 kronor och i övrigt med c:a 40,000 kronor. Den reservation, som för närvarande förefinnes å patent- och registreringsverkets anslag, omkring 1,400,000 kronor, bör enligt verkets mening bibehållas för mötande av eventuell konjunkturförändring ävensom för tillgodoseende av ökat lokalbehov. Vid bedömandet av ämbetsverkets förmåga att bära en nedsättning i nu utgående avgifter har verket utgått från att avseende i huvudsak behövde fästas endast vid å ena sidan ämbetsverkets löpande inkomster och å andra sidan dess löpande medelsbehov, vadan i stort sett skillnaden där emellan skulle kunna disponeras för avgiftsnedsättningar. En rätt avsevärd marginal har dock beräknats.

Enligt statskontorets åsikt torde de av patentverket nu föreslagna avgiftsnedsättningar icke kunna anses rubba verkets ekonomi. Det synes till och med kunna ifrågasättas, om icke en något kraftigare nedsättning i avgifterna för beviljade patent skulle kunna äga rum. Det bör nämligen i detta sammanhang icke förbises, att patentverket, oaktat ovannämnda reservation å 1,400,000 kronor ansetts böra bibehållas, funnit sig böra, såsom ovan omnämnts, beräkna en ganska betydande marginal mellan inkomster och utgifter. Huruvida det verkligen må anses vara av behovet påkallat att beräkna denna marginal till åtskilliga hundratusentals kronor, förefaller statskontoret tvivelaktigt. Med hänsyn till vad patentverket anfört finner sig dock statskontoret icke böra framställa något förslag till ytterligare nedsättning.

I övrigt föranleder patentverkets nu framlagda förslag icke till någon erinran från statskontorets sida.'

Föreningen för industriellt rättsskydd.

Vidare har *svenska föreningen för industriellt rättsskydd*, som av kommerskollegium beretts tillfälle att yttra sig i frågan, efter avgivandet av kollegii utlåtande genom sin styrelse till Kungl. Maj:t inkommit med en skrivelse, vari anföres bland annat:

'Styrelsen finner det vara klart ådagalagt, att de avgifter, som nu inflyta till patentverket, äro onödigt höga och för allmänheten alltför betungande, varför kravet på en nedsättning av desamma måste anses vara fullt befogat.

I fråga om sättet för genomförande av en dylik sänkning vill styrelsen uttala som ett önskemål, att den totala avgiftssumman för upprätthållande av ett patent under hela den medgivna skyddstiden nedbringas i högre grad än vad patentverket föreslagit. Vid en jämförelse med förhållandena i andra länder framstår det totala avgiftsbeloppet för ett patent i vårt land såsom omotiverat

högt, och detta synes styrelsen vara ett missförhållande, som såväl i den inhemska industriens intresse som av internationella hänsyn bör undanröjas. Utan att underskatta behovet av nedsättning särskilt av de första årens patentavgifter, anser styrelsen därför att, om man utgår från att patentverkets inkomster böra genom avgiftsreducering minskas i viss grad, avgiftsnedsättningen för denna inkomstminskning bör genomföras under hänsynstagande till icke blott önskvärdheten av att de första årens avgifter bli låga utan även till lämpligheten av att det totala avgiftsbeloppet blir i avsevärd mån minskat.

Styrelsen vill dessutom förklara sig ej kunna biträda patentverkets förslag, att de nya avgiftsbestämmelserna icke skola vara tillämpliga med avseende å patentår, som börjat att löpa före den 1 juli 1929. Det synes styrelsen, att man i fråga om dessa patentår bör låta tidpunkten för patentets beviljande vara avgörande på sådant sätt, att nu gällande avgiftsbestämmelser endast bli tillämpliga för ifrågavarande patentår, om patent blivit beviljat före den 1 juli 1929. Härigenom beredes en viss, ej omotiverad kompensation för lång behandlingstid, och ur enkelhetens synpunkt är en sådan anordning avgjort att föredraga framför den av patentverket föreslagna.

Styrelsen anser sig i övrigt ej behöva mera i detalj ingå på den föreliggande frågan men vill begagna det givna tillfället att framhålla, att en nedsättning av patentavgifterna, om än så önskvärd, likväl är av underordnad betydelse i jämförelse med det för ett effektivt patentskydd rent av vitala kravet på snabba behandling av ingivna patentansökningar och framför allt på nedbringande av patentverkets växande balans av inneliggande patentansökningar. — — — — — Det är endast i övertygelse om, att realiserandet av de nu angivna för den patentsökande allmänheten viktigaste önskemålen icke behöver äventyras genom en till och med ganska kraftig avgiftsreducering, som styrelsen har ansett sig kunna tillstyrka en sådan. — — — — —

Slutligen har kommerskollegium till Kungl. Maj:t överlämnat en den 2 februari 1929 dagtecknad skrivelse i ämnet från *civilingenjören Per Frenell* jämte däröver av kollegium avgivet yttrande.

*Skrivelse
från civil-
ingenjören
Per Frenell.*

I sin nämnda skrivelse har Frenell, med åberopande av att årsavgifterna för patent vore synnerligen betungande, föreslagit, att följande patentavgifter måtte fastställas: ansökningsavgift å 75 kronor, utfärdningsavgift likaledes å 75 kronor, stämpelavgift å 5 kronor och årsavgift endast för sjätte patentåret — vid vilken tid en patenthavare ansåges merendels kunna bedöma, huruvida hans patent vore värt att upprätthållas — å 100 kronor, vilken sistnämnda avgift skulle, i den mån patent- och registreringsverkets ekonomi tillåte det, successivt nedsättas för att slutligen helt bortfalla.

Kommerskollegium har i sitt yttrande hemställt, att Frenells skrivelse icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Frenells förslag innebure, erinrar kollegium, en så gott som fullständig brytning med de principer, som hittills tillämpats i vårt land, liksom i flertalet andra länder, beträffande fördelningen av kostnaderna för vinnande och uppehållande av patentskydd. Särskilt framhåller kollegium den allmänt erkända nödvändigheten av vissa garantier för att den uppfinnare och patentinnehavare tillerkända monopolrätt, som ett patent innebure, icke onödigtvis verkade hindrande på näringslivets fria utveckling; såsom ett viktigt led i beredande av nödiga korrektiv häremot inginge skyldigheten för patentinnehavaren att erlagga vissa årliga avgifter för vidmakthållande av meddelat patent. Likaså finner kollegium, att i enlighet med Frenells förslag fastställda avgifter skulle tillföra patent- och registreringsverket alltför knappt tillräckliga inkomster.

Departementschefen.

Den i saken förebragta utredningen synes mig tala för en ej ringa sänkning av nu utgående patent- och varumärkesavgifter. Den höjning av ifrågasvarande avgifter, som skedde 1920 respektive 1921, var föranledd av penningvärdets fall och nödvändigheten av att säkerställa patent- och registreringsverkets ekonomi. På sätt i ärendet framhållits, är ställningen i dessa hänseenden nu en väsentligt annan. Penningvärdet har stigit ej obetydligt, och under de senare åren hava icke blott ämbetsverkets utgifter täckts av dess inkomster utan även betydande överskott uppstått och fonderats för ämbetsverkets behov. För en sänkning talar, vad särskilt beträffar patentavgifterna, också den omständigheten, att dessa avgifter äro avsevärt högre hos oss än i allmänhet utomlands.

Att dröja med den ifrågasatta åtgärden, tills den utredning om en allmän revision av patentförordningen och varumärkeslagen, som för närvarande pågår, hunnit slutföras, torde icke vara nödigt. När denna revision kan genomföras, är ännu svårt att med bestämdhet säga; och något avgörande hinder mot att utbryta och särskilt för sig behandla nu föreliggande, mera fristående fråga kan ej anses möta.

Vad till en början angår patentavgifterna, har patent- och registreringsverket på anförda grunder funnit ett belopp om högst 300,000 kronor av det med tillämpning av nu gällande bestämmelser om avgifternas storlek beräknade årliga överskottet å patentavdelningarna kunna avstås för nedsättning av nämnda avgifter. På denna punkt kan jag icke helt dela ämbetsverkets uppfattning. Av utredningen synes mig otvetydigt framgå, att ett större belopp kan avstås för ändamålet. Den av kommerskollegium i sådant avseende angivna summa om cirka 400,000 kronor eller enligt den av kollegium förslagsvis uppgjorda avgiftstabellen cirka 382,000 kronor torde kunna betecknas såsom lämpligt avvägd. Att en sådan beskärning ej går för långt, lär dess hellre kunna antagas, som i patent- och registreringsverkets samt kommerskollegii utlåtanden angivna överskott för patent- och registreringsverket med bibehållande av nuvarande avgiftsskala för patentavgifter synas hava beräknats med all nödig försiktighet. I vissa av de inkomna yttrandena har hemställts om en ännu kraftigare reducering av patentavgifterna, men anser jag detta åtminstone för närvarande icke tillrådligt. Det ligger nämligen vikt på att vid en avgiftsreducering framgå med varsamhet. Den goda ställning i ekonomiskt avseende, som patent- och registreringsverket numera vunnit, bör icke äventyras genom en för kraftig nedsättning av avgifterna. Önskvärdheten av att trygga ämbetsverkets ekonomi mot påfrestningar vare sig i följd av ändrade konjunkturförhållanden eller av annan anledning, såsom för eventuell utökning av ämbetsverkets personal, får ej förbises. En viss försiktighet vid avgifternas sänkande är desto mera påkallad, som en framdeles av omständigheterna kanske framtvingad avgiftsökning näppeligen kan göras retroaktivt tillämplig i fråga om redan meddelade eller sökta patent.

Beträffande sättet för det ifrågasvarande beloppets disponerande vid avgiftsreduceringen kunna olika möjligheter tänkas. Även i denna del ansluter

jag mig till vad kommerskollegium anført och hemställt, dock med vissa modifikationer. Lika med kollegium anser jag såväl utfärdningsavgiften som stämpelavgiften böra bibehållas vid nuvarande belopp; i denna riktning går också flertalet av de inkomna yttranden. I fråga om ansökningsavgiften har kollegium ställt sig tvekande men dock i sin avgiftstabell närmast räknat med berörda avgifts nedsättande från 50 till 40 kronor. Emellertid hava i vissa yttranden, bland annat i det av uppfinnareföreningen avgivna, rests invändningar mot en sådan nedsättning, särskilt som en låg ansökningsavgift skulle vara ägnad att öka tillströmningen av omogna och onödiga patentansökningar med ty åtföljande arbete för patentmyndigheten utan motsvarande ökning av inkomsterna. Denna argumentering kan näppeligen jävas. Jag finner mig därför ej böra föreslå någon sänkning av ansökningsavgiften. Det belopp, enligt kommerskollegii beräkning omkring 50,000 kronor, som härigenom blir disponibelt, kan då användas för nedsättande av årsavgifterna. Härvid har jag tänkt mig kollegii förslag så ändrat, att avgiften för tredje patentåret bestämmes till 10 kronor, för femte året till 30 kronor samt för vartdera av sjätte och sjunde åren till 60 kronor.

Förhållandet mellan avgifterna enligt 1920 och 1928 års lagändringar, å ena sidan, och enligt mitt förslag, å den andra, framgår av följande tabell:

Patentavgifter	Enligt 1920 och 1928 års lagänd- ringar Kr.	Enligt föredra- gandens förslag Kr.	Minsk- ning Kr.	Patentavgifter	Enligt 1920 och 1928 års lagänd- ringar Kr.	Enligt föredra- gandens förslag Kr.	Minsk- ning Kr.
Ansökningsavgift .	50	50	—	Årsavgift för 9:e året	150	100	50
Utfärdningsavgift .	50	50	—	» » 10:e »	200	150	50
Stämpelavgift . . .	10	10	—	» » 11:e »	200	150	50
Årsavgift för 2:a året	40	10	30	» » 12:e »	250	200	50
» » 3:e »	40	10	30	» » 13:e »	250	200	50
» » 4:e »	60	30	30	» » 14:e »	300	250	50
» » 5:e »	60	30	30	» » 15:e »	300	250	50
» » 6:e »	100	60	40	» » 16:e »	400	300	100
» » 7:e »	100	60	40	» » 17:e »	400	300	100
» » 8:e »	150	100	50	Summa kronor	3,110	2,310	800

En sådan avgiftsreducering skulle med tillämpning av det i slutet av kommerskollegii utlåtande angivna beräkningssätt medföra en minskning i patent- och registreringsverkets inkomster av patentavgifter med ett belopp av omkring 384,000 kronor per år. För åskådliggörande av detta har jag låtit upprätta följande tablå:

Årsavgifter för			Antal avgif- ter	Minskning per avgift Kr.	Total- minskning Kr.
2:a året			1,599	× 30 =	47,970
» » 3:e »			1,567	× 30 =	47,010
» » 4:e »			1,407	× 30 =	42,210
» » 5:e »			1,135	× 30 =	34,050
» » 6:e »			901	× 40 =	36,040
» » 7:e »			794	× 40 =	31,760
» » 8:e »			694	× 50 =	34,700
» » 9:e »			546	× 50 =	27,300
» » 10:e »			365	× 50 =	18,250
» » 11:e »			241	× 50 =	12,050
» » 12:e »			192	× 50 =	9,600
» » 13:e »			167	× 50 =	8,350
» » 14:e »			156	× 50 =	7,800
» » 15:e »			142	× 50 =	7,100
» » 16:e »			100	× 100 =	10,000
» » 17:e »			100	× 100 =	10,000
Summa kronor			800		384,190

Vad därefter beträffar varumärkesavgifterna, har jag intet annat att erinra mot patent- och registreringsverkets i flertalet utlåtanden tillstyrkta förslag i denna del, än att jag icke nu finner anledning förorda någon särställning för s. k. föreningsmärken i fråga om första ansökningsavgiftens storlek. Det är visserligen möjligt, att vid den tillämnade allmänna revisionen av varumärkeslagen en sådan särställning kan befinnas lämplig, men torde det i så fall böra tagas under övervägande, huruvida icke samtliga avgifter, således även första avgiften för registreringen och dess kungörande samt de enligt 9 § varumärkeslagen utgående förnyelseavgifterna, böra sättas högre för föreningsmärken än för andra märken. Då åtminstone hittills endast få registreringar av föreningsmärken förekommit — det högsta antalet under ett år har varit nio — är ju frågan av ringa betydelse ur synpunkten av patent- och registreringsverkets ekonomi.

Med utgångspunkt från kommerskollegii beräkning av patent- och registreringsverkets sammanlagda överskott för år, om patentavgifterna fortfarande utginge enligt nu gällande bestämmelser, skulle efter de av mig förordade avgiftsreduceringar överskottet komma att uppgå till omkring 280,000 kronor eller något mera än det belopp om cirka 265,000 kronor, från vilket kommerskollegium utgått såsom enligt dess mening lämpligt.

De föreslagna lagändringarna synas böra träda i kraft med början av nästa budgetår eller således den 1 juli 1929.

Härvid torde, vad först angår ändringen i patentförordningen, årsavgifternas sänkning böra gälla även i fråga om oguldna avgifter för patent, vilka

sökts före lagens ikraftträdande, och detta vare sig de beviljats dessförinnan eller senare, i förstnämnda fall dock ej i fråga om avgift för patentår, som börjat före lagens trädande i kraft, ehuru rätten att inbetala avgiften ännu står öppen i enlighet med vad därom i det föregående¹ nämnts. Undantag bör ock göras för sådana fall, då enligt övergångsbestämmelserna till lagarna den 23 april 1920 (nr 162) och den 11 maj 1928 (nr 99) om ändrad lydelse av bland annat 11 § i patentförordningen ännu lägre årsavgifter skola utgå.

Vidkommande den föreslagna ändringen i varumärkeslagen läser för ansökan, som inkommit före lagändringens ikraftträdande men ej åtföljts av ansökningsavgift, den äldre, d. v. s. den högre, ansökningsavgiften böra utgå, enär eljest i sådant fall en sökande, som först efter lagens trädande i kraft, vare sig själmant eller efter föreläggande av registreringsmyndigheten, erlade ansökningsavgift, skulle bliva bättre ställd än den, som lagenligt fullgjort sin betalningsskyldighet i sammanhang med ansökningens ingivande.

I överensstämmelse med vad jag i det föregående anført har jag låtit inom justitiedepartementet utarbета förslag dels till *lag om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent* och dels till *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken*.»

Föredraganden uppläser härefter ifrågavarande båda förslag, vilka äro av den lydelse bilagor² till detta protokoll utvisa, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslagen måtte för det i § 87 regeringsformen angivna ändamål infordras genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

N. Cervin.

¹ Se sid. 12.

² Dessa bilagor, vilka äro lika lydande med de vid propositionen fogade lagförslagen, hava utslutits här.

Protokoll, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 18 februari 1929.

Närvarande:

justitieråden STENBERG,
APPELBERG,
TISELIUS,
regeringsrådet SÖDERWALL.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 8 februari 1929, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen angivna ändamål infordras över upprättade förslag till *lag om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent* och *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken*.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av hovrättsrådet Hakon Hjertén.

Lagrådet lämnade förslagen utan anmärkning.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1929.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Bissmark, anmäler lagrådets den 18 februari 1929 avgivna utlåtande över de den 8 i samma månad till lagrådet remitterade förslagen till *lag om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 16 maj 1884 (nr 25) angående patent* och *lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 5 juli 1884 (nr 29) om skydd för varumärken*.

Föredraganden hemställer, att förslagen, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställer förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

H. Stefenson.
